

VYUŽIJTE SPECIÁLNÍ NEDĚLNÍ NABÍDKU:
Ke dvěma hlavním chodům dětské menu ZDARMA!

DĚTSKÉ MENU

- 75 g Kuřecí přírodní řízek
- 75 g Kuřecí smažený řízek
- 75 g Kuřecí plněná prsíčka
- 60 g Smažený sýr
- 100 g Špagety s kečupem a sýrem
- 1 ks Palačinka s ovocem, zmrzlinou a šlehačkou

Smažené bramborové hranolky
Vařený brambor
Bramborová kaše

Otočte list...

POHÁDKA NA DOBROU CHUŤ

Jak zvířátka na poli volila krále

„Je to hanba,“ řekl jednou zajíc koroptvi, když si zvířata zvolila za krále lva, vůbec se neptala na radu nás, polních zvířátek. „Lva žije v Africe, tam ať si kraluje, ale co my tady, zvířátka na polích? My bychom také potřebovala nějakého krále. A náš král by měl umět dobře utíkat, aby si mohl doběhnout, kam by chtěl. A měl by mít také dlouhé uši, aby slyšel všechno, co se široko daleko děje.“ Takhle zajíc vykládal, poněvadž si myslel, že by zvířátka mohla zvolit za krále právě zajíce.

„I ne,“ řekla koroptev, král polních zvířátek musí mít křídla, aby mohl vylétnout nad zem a z výšky dohlížet na zvířátka.“ Myslela si, že by mohla být králem koroptev, ačkoliv koroptve příliš vysoko nelétají.

„Pozveme na mez zvířátka, která potkáme cestou a zvolíme krále,“ rozhodl zajíc.

A tak šli zajíc s koroptví zvát zvířátka na volbu krále. Koho potkali, toho pozvali, ten přišel. Na mezi se sešli: myši, krtek, lasička a hlemýžď a zajíc a koroptev.

„Já si myslím,“ říkala nejstarší myš, „že by král měl být docela, ale docela maličký. Maličkého krále si nikdo nevšimne, proto se všude lehko dostane a bude o všem vědět a spravedlivě kralovat. Neuškodí, když bude mít dlouhý ocásek.“

„A já si myslím,“ řekl krtek, „že by náš král měl být černý a žít pod zemí a vyhrabávat si tam chodbičky. Pod zemí není vidět a nehodí se pro krále, aby se pořád ukazoval.“

„Já vám povídám,“ ozvala se lasička, „že král musí mít dobré zuby, aby mohl neposlušné zvíře zakousnout. Bez ostrých zubů nemůže být nikdo dobrým králem.“

Hlemýžď všechno vyslechl a neřekl tak ani tak. Tu zaštěkal na blízku pes. Zajíc se polekal, udělal kotrmelec a pelášil k lesu, koroptev roztáhla křídla a letěla rychle pryč. Myši zmizely v děrách, krtek vjel do jedné díry a lasička se schovala v druhé. Když viděl hlemýžď, jak se všichni poděsili, schoval se do svého domečku. Pes přeběhl a bylo zase ticho. Hlemýžď vystrčil hlavu z domečku a rozhlédl se. Ze zvířátek nebylo na mezi ani jedno. Ale copak hlemýžď tak daleko dohlédne? „Já budu králem“, zavolal co měl síly, „je někdo proti mně?“ Nikdo se neozval. Kde už byla zvířátka!

„Když proti mně nikdo není, tak jsem od téhle chvíle králem,“ povídá hlemýžď.

A od této doby si hlemýžď myslí, že je králem všech zvířat na poli, důstojně se sune po pěšině a vznešeně mlčí. Myslí si, že o tom vědí všechna zvířátka. Ale žádné ho tehdy neslyšelo a žádné v něm nevidí svého krále.

